

Valtiovarainvaliokunnan **asunto- ja ympäristöjaosto**

Talousarvioesitys ja arvio sen vaikuttavuudesta asuntosektorilla

Talousarvioesitys

Kuittaamme itse esityksen määrällisen osan sillä toteamuksella, että rahaa ei koskaan allokoida tarpeeksi oman vaikuttamisen alueeseen, kun taas muille hallintoaloille tunnutaan olevan runsaskätisempiä.

Panostukset kuten A-Kruunu Oy:n 30 mion ”starttiraha” ja investointiavustus à 10 000 € / asunto ovat mielestämme oikein mitoitettuja, semminkin kun Kruunuasuntojen oma asuntotuotanto on tarkoitettu olemaan katalysaattori muiden alan toimijoiden rakentamiselle.

Muut merkittävät lisämäärärahat, kuten erityisryhmien investointiavustus ja kunnallistekniikka-avustukset (osana asumisen infraa) edustavat n. 150 mion panostusta, joka on huomioiden maan koko asuntokannan kunto ja sijainnin osittainen ongelmallisuus, varsin vaatimaton luku.

Asuinrakennusten suhdanneluontoisen perusparannuksen lisäpanostus 100 mio tuntuu oikein mitoitettulta.

Ara-rahoitusta emme määrällisesti kommentoi, koska jaettavaan rahamäärään vaikuttaa ennen kaikkea päätös ARA-lainojen korkotasosta.

Myös perusparannuksen käynnistysavustuksen käyttöä on erityisen vaikeaa arvioida määrällisesti ja rahastorahoituksena se ei vaikuttane suoraan talousarvioon, välillisesti kylläkin.

Talousarvioesityksen vaikuttavuus

Vaikuttavuuden painopiste on luonnollisesti korkotuetun asuntotuotannon kohdalla.

Vapaarahoitteista tuotantoa ohjaa paitsi ns. markkinavoimat, myös erilaisista sidosryhmistä koostuva taka-alalla oleva vaikuttajajoukko.

Talousarviorahat eivät voi erityisemmin vaikuttaa siihen, että vapaarahoitteinen asuntotuotanto näkyy valtakunnallisestikin hakeutuvan vesien äärelle, olkoonkin että näin luodaan asuntokanta josta ostajat maksavat kovin kalliin ja joskus perusteettomankin ”maisemalisän”.

Asuntoja on vapaana ja ostettavissa tai vuokrattavissa ympäri maata, mutta usein paikkakunnilla joissa ei ole työtilaisuuksia.

Keskimääräinen edullisuus on siis näköharha. Hintatasot kyllä tilastoidaan, mutta ei sitä, että tilastoiduissa asunnoissa ei asu ihmisiä, jotka normaalilla palkkatyöllä voisivat maksaa asumisensa.

Korkotuetulla rahoituksella talousarviossa voi olla merkittäväkin ohjaava vaikutus.

Maamme suurimman asuntopoliittisen vaikuttajan, Helsingin kaupungin AM-ohjelma on kokonaisuutena hyvin hallinnassa. Näin myös Espoossa. Nämä molemmat kaupungit ylittivät vuonna 2012 asuntotuotantonsa kokonaistavoitteet.

Tämä on hyvä asia, mutta kuvastaa samalla metropoli-alueen erityisongelmaa. ”Kaikki haluavat ja heitä halutaan kehäteitten sisäpuolelle tai ainakin niiden varsille”.

Ympäristöministeriön tulisi budjettivarojen nykyistä selkeämmällä suuntaamisella ohjata pääkaupunkiseudulla

rakentaminen myös Vantaalle ja kehyskuntiin.

Edut tästä ovat aivan ilmeiset ja vaikuttavuus jättää positiivisen tuloksen arvioitaessa ihmisten elämän laatua ja kestävästä kehitystä.

Edistämällä riittävän voimakkaasti selkeästi huokeamman asuntokannan rakentamista, tehdään muuttaminen työpaikkojen luo mahdolliseksi. Nykyinen erihintaisuus jähmettää yhdyskuntarakennettamme vakavasti ja siihen voidaan puuttua varojen alueellisella ohjauksella.

Yhteenvetona, talousarvioesityksen panostukset vaikuttavat lisäävästi kunnallisten ja yleishyödyllisten toimijoiden asuntotuotannon määrään. Ilman voimakasta ja selkeää ohjausta varojen käytössä emme pitkälläkään aikavälillä ratkaise perusongelmaa ”autioituva muu Suomi ja liian kallis pääkaupunkiseutu”.

Asumisterveisin

Asukasliitto ry

Hans Duncker
puheenjohtaja
050-308 2321